

„Оставамъ, уважаеми господине, съ почитание и съ
„признателность

Вамъ прѣданъ

„Марко Д. Балабановъ.

На това писмо получихъ слѣдния отговоръ:

Лондонъ, 10 мартъ 1877.

Господине,

„Съ голѣмо удоволствие получихъ Вашето уважаемо
„писмо отъ 3 марта.

„Благодаренията, които ми отправяте въ името на
„българския народъ (по случай българското прошение),
„сж твърдѣ много за една твърдѣ малка услуга.

„Самъ азъ съмъ шотландецъ, и както мнозина други
„отъ либералната партия въ Шотландия и въ Англия,
„възмутихъ се и азъ, съ пълна симпатия къмъ народа
„ви, отъ новинитѣ за свирѣпствата, извършени надъ едно
„безоръжено население, а най-вече върху беззащитни
„жени и дѣца; и азъ нѣмамъ никакво съмнѣние, че тѣзъ
„свирѣпства сж извършени по заповѣдъ на позорното
„турско правителство.

„На 7 миналия августъ „Daily News“ обнародва
„едно цѣло изложение за ужаснитѣ кланета въ Батакъ и
„сжщия день, азъ говорихъ въ долната камара подробно
„за тия ужаси, които трогнаха всички членове отъ либе-
„ралната партия, но лордъ Биконсфилдъ (тогава г. Диз-
„раели) и партията му изслушаха всичко това съ без-
„вѣрие и съ безчувственостъ, които слѣдватъ повече
„или по-малко и до днесъ, защото сж плодъ отъ „тур-
„кофилството“, политическата вѣра на консервативната
„тукъ партия и на лордъ Биконсфилдъ.